

Til lovforslag nr. L 194. Betænkning afgivet af Kommunaludvalget den 18. maj 2006

Betænkning

over

Forslag til lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner

[af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen)]

1. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 29. marts 2006 og var til 1. behandling den 6. april 2006. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Kommunaludvalget.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 4 møder.

Høring

Et udkast til lovforslaget har inden fremsættelsen været sendt i høring, og indenrigs- og sundhedsministeren sendte den 24. marts 2006 dette udkast til udvalget, jf. alm. del – bilag 123. Den 30. marts 2006 sendte indenrigs- og sundhedsministeren de indkomne høringssvar samt et notat herom til udvalget.

Skriftlige henvendelser

Udvalget har i forbindelse med udvalgsarbejdet modtaget skriftlige henvendelser fra:

Ballerup, Høje Taastrup, Køge og Ny Hillerød Kommuner,
Det Kommunale Kartel,
Ny Lejre Kommune og
Sammenslutningen af Danske Småøer.

Indenrigs- og sundhedsministeren har over for udvalget kommenteret de skriftlige henvendelser.

Deputationer

Endvidere har følgende mundtligt over for udvalget redegjort for deres holdning til lovforslaget:

Albertslund Kommune,
Det Kommunale Kartel og
Repræsentanter for Ballerup, Høje Taastrup, Køge og Ny Hillerød Kommuner.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 26 spørgsmål til indenrigs- og sundhedsministeren til skriftlig besvarelse. Ministeren har besvaret spørgsmål 1-18 og 20. De resterende besvarelser forventes at foreligge inden 2. behandling.

2. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* i udvalget (V, DF, KF og RV) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* i udvalget (S, SF og EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Socialdemokratiets medlemmer af udvalget har været kritiske over for resultatet af regeringens forhandlinger om udmøntning af de økonomiske og de lovgivningsmæssige konsekvenser af kommunalreformens omfattende opgaveændringer sammenbygget med et ændret tilskuds- og udligningsystem. Den efterfølgende høring og udvalgsbehandlingen i Folketingets Kommu-

naludvalg har på alle måder bekræftet dette kritiske udgangspunkt.

Udvalgsarbejdet har været forholdsvis langvarigt, da det har kunnet tage udgangspunkt i den politiske aftale, som regeringen i slutningen af februar 2006 indgik med partier repræsenterende et flertal i Folketinget. Men det har været en behandling, der ikke har forment sig optimalt. Lovforslagene kom først meget sent, høringsfasen blev meget kortvarig, fristen frem til 1. behandling var meget kort, mens svartiderne var meget lange. I respekt for det store arbejde, som i en sådan proces skal udøves af de involverede embedsmænd, har S i hele forløbet valgt at undlade kritik heraf. Det var vigtigere at samle kræfterne om de indholdsmæssige udfordringer.

På denne baggrund må det så nu kritiseres, at besvarelserne til Kommunaludvalget har været ualmindelig lang tid undervejs uden at vinde i kvalitet derved. Særlig vedrørende hovedforslaget har besvarelserne været nærmest ubrugelige i første omgang, mens opfølgende svar ikke har været meget mere bevendte. S må konstatere, at regeringen kun føler sig forpligtet over for det flertal, der har lavet en aftale, og hverken over for Folketinget som sådant eller over for offentligheden. Dette er kritisabelt og dybt problematisk for kvaliteten af Folketingets arbejde og dermed for den demokratiske proces.

Hovedformålet med en udligningsreform er at sikre, at der er mulighed for sammenhæng mellem det serviceniveau, der er i en given kommune, og den skattebelastning, der hviler på borgerne i kommunen. Det indebærer, at der har været udlignet for store forskelle i udgifter og for store forskelle i indtægter de enkelte kommuner imellem. Uden en sådan udligning ville der blive meget store forskelle på kommunernes muligheder for at yde service til deres borgere, hvilket helt ville stride imod ønskerne om et samfund præget af høj grad af lighed i muligheder.

Med dette formål for øje er forslaget om et nyt tilskuds- og udligningssystem ganske uforståeligt. Kommuner, der nu får tilført midler, fordi deres serviceniveau er lavt på trods af en højere skatteudskrivning, bliver tvunget til at sende en større del af et nyt udligningsbidrag videre – ikke til udbygning af den kommunale kerneservice inden for børnepasning, folkeskole eller ældreomsorg, men til nedsættelse af deres borgeres

skat. Dette er der ingen der har bedt om, men det skal de tvinges til.

Borgerne i de kommuner, der nu skal øge deres bidrag til udligningen, vil som udgangspunkt have en vis forståelse for, at der deles med andre, der har færre muligheder for en ordentlig kommunal service end de selv. Men forståelsen forsvinder som dug for solen, når det blotlægges, at deres penge skam skal gå til skattelettelser helt andre steder i landet. Dette er også i inderlig modstrid med hele formålet med det omfattende system, som udligningssystemet er. Denne modstrid skærpes yderligere, når det bliver klart, at resultatet af ændringerne i systemet er, at der samlet bliver mindst 100 mio. kr. mindre til den kommunale service. Det er uacceptabelt – og ganske særligt i en tid, hvor udviklingen i den kommunale økonomi ligger på det laveste niveau i de sidste i hvert fald 35 år sammenlignet med udviklingen i den private økonomi.

De omfattende økonomiske konsekvenser af kommunalreformen er indbygget i det, der kaldes en tilskuds- og udligningsreform. Forholdet er dog snarere omvendt. De økonomiske ændringer som følge af kommunalreformen er dramatiske og af en lang større størrelsesorden end ændringerne i tilskuds- og udligningssystemet. Sammenblandingen med udligningen og adskillelsen fra beslutningerne om de berørte fagområder i kommunalreformen gør det fuldstændig uoverskueligt, hvorfor det økonomiske resultat for den enkelte kommune bliver, som det gør. Tilsvarende er det fuldstændig uoverskueligt, om der faktisk tilføres den økonomi, som svarer til de tilførte opgaver.

Det har været et klart valg for regeringen at blande tingene sammen, så det ville være umuligt at finde klare årsagssammenhænge og dermed mulighed for at vurdere de enkelte beslutninger og deres konsekvenser. Når dertil lægges, at nedlæggelsen af amterne er et selvstændigt bidrag til begrænsning af udligningen, fremtræder tilskuds- og udligningsreformen udelukkende som en tvungen oprydning efter kommunalreformen med dens uoverskuelige konsekvenser for løsningen af den enkelte kommunes kerneopgaver og de mange nye opgaver, der tilføres fra den 1. januar 2007.

Adskillige elementer i det samlede lovkompleks giver anledning til undren. Regeringens forsinkelse af gennemførelsen af en ren udlig-

ningsreform fra 2003 til 2007 har givet anledning til en forvridning af udligningen til gunst for de rigeste kommuner med mindste udgiftsbehov. De rige kommuners ventetidsgevinst har det imidlertid ikke været muligt at afdække under udvalgsarbejdet grundet helt utilstrækkelige besvarelser. Men tilbage står, at flere af de rigeste kommuner i hovedstadsområdet har vundet mere på forsinkelsen siden 2003, end de kommer til at yde mere til udligningen fra 2007. Og ganske tilsvarende er der kommuner med et stort udgiftsbehov, der har tabt mere ved forsinkelsen siden 2003, end de kommer til at modtage mere i udligning fra 2007.

Når der skal føres penge fra de dele af landet, hvor der er størst indkomstgrundlag, til de egne af landet, hvor der er et mere beskedent indkomstgrundlag, er det væsentligt at interessere sig for, hvem der kommer til at betale denne regning. Her må alle i det mindste undre sig over, at det største beløb til betaling af denne regning kommer fra mindre velstillede kommuner i den københavnske omegn og lidt længere væk fra København. S ikke alene undrer sig, S finder det heri dokumenteret, at der er tale om en social profil, der kommer til at trække Danmark socialt skævere, hvor det grundlæggende er det modsatte, der er formålet med et udligningssystem.

Lovkomplekset bidrager til en yderligere detaljstyring af kommunerne. Ikke alene niveauet, men også sammensætningen af de kommunale indtægter fastsættes i den centrale lovgivning – helt ude i anden decimal. Dette er endnu et bidrag til den voksende detaljstyring fulgt af omfattende kontroller og sanktioner, der præger den nuværende regerings samarbejde med kommunerne. Der vil altid være regler for driften af mere end halvdelen af den offentlige økonomi – mange regler – men der må være en grænse. Dette lovkompleks går langt over grænsen.

Under slagordet forenklinger, som ingen borger nogen sinde vil opfatte, og som de kommunale parter tager afstand fra, gennemføres der yderligere tiltag, som begrænser de kommunale frihedsgrader. Det mest tungtvejende af disse forslag – om tvangsmæssig fastsættelse af udskrivningsgrundlaget – har der været indædt modstand imod i høringssvarene, klar afstandtagen fra ved 1. behandling fra adskillige partier og her en vis imødekomenhed fra regeringen. Ikke desto mindre er vi nu forbi udvalgsbehand-

lingen og fremme ved 2. behandling af de mange forslag, uden at der er kommet andet end henholdende svar fra regeringen. Det er endnu en brik til det billede af en uvillig medvirken fra regeringens side til en rimelig og kvalitetsbetonet udvalgsbehandling.

Kernen i et udligningssystem er vurderingen af udgiftsbehovet i de enkelte kommuner og en tilsvarende opgørelse af den økonomi, som der er grundlag for på baggrund af borgernes indkomstgrundlag. Vægtningen af udjævning af indkomstforskelle er det dominerende element, mens vægten af udgiftsbehovene er mere beskedent. Lovforslaget prioriterer udgiftsudligningen højere end tidligere, men ikke i en takt, der kan følge med den meget større forøgelse af opgave-tyngden, der bliver kommunernes efter kommunalreformen. Her er det særlig det tunge sociale område, specialundervisningen og de nye kommunale sundhedsudgifter, der for alvor vejer. Konsekvensen heraf er der desværre ikke taget afgørende højde for.

Nedlæggelsen af amterne giver som tidligere nævnt anledning til en selvstændig begrænsning af udligningen. Hvert enkelt amt udlignede forskelle i tyngden af bl.a. de tunge sociale opgaver, specialundervisningen og sundhedsopgaverne mellem de kommuner, der lå i amtet. Og dertil kom den meget høje udligningsgrad mellem de enkelte amter.

De samlede ændringer af placeringen af og betalingen for disse meget omfattende opgaver er søgt indbygget i de samlede ændringer af tilskuds- og udligningssystemet, men desværre med en så begrænset vægt, at udgiftsudligningens del af det samlede system stadig er meget begrænset. Det var ellers efter S's opfattelse et hovedformål at få øget den kraftigt.

Fordelingen af regningen for ændringerne dokumenterer, at ændringerne ikke har den rette sociale profil. Det er således karakteristisk, at kommuner med store sociale og sundhedsmæssige opgaver i høj grad optræder som bidragsydere til de samlede omlægninger. Dette er helt og aldeles uacceptabelt. Men heller ikke på dette punkt har det været muligt at komme dybere ned i baggrunden for, at resultatet er blevet sådan. Således har det ikke været muligt at få klare svar på, i hvilket omfang udgiftsudligningens andel af den samlede udligning spiller ind i den enkelte kommunes nettoudligning. Regeringen har stæ-

dig holdt fast ved, at der nu med forslaget bliver tale om en nettoudligning, hvorefter det er afvist at bryde forudsætningerne for de deraf følgende nettoresultater op. S respekterer, at der i det politiske spektrum er forskellige holdninger til det ønskelige i at skabe større social lighed, men S tager kraftigt afstand fra, at regeringen prøver at skjule sin holdning bag uvilje, ugenomsigtighed og overfladiskhed.

De kommuner, der som resultat af ændringerne i tilskuds- og udligningssystemet ser ud til at få tilført en bedre økonomi, må se en større del af pengene passere den kommunale kasse for at vandre videre til nogle skatteborgere, der ikke engang kan få lov til at bede om, at pengene i stedet bliver brugt til en påtrængende øget offentlig service. Men noget bliver dog tilbage til brug for stærkt påtrængte serviceforbedringer – for de fleste et betydelig mindre beløb end ventet og meget lille i forhold til de opgaver, der har måttet presses eller udskydes som følge af de seneste års økonomiske smalhals i kommunerne.

Hovedproblemet for kommunerne i de kommende år bliver ikke at fordele nogle smuler mellem sig, men overhovedet at få råderum til at løse de mange opgaver for borgerne, som alle med rimelighed forventer, og hvor presset ikke just mindskes af udtalelser fra de partier i Folketinget, der er ansvarlige for kvælergrebet på den kommunale økonomi. Nogle vil bukke under for dette kvælergreb, og så vil regeringen have vundet et nyt slag i dysten med det kommunale selvstyre.

Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget ønsker en bedre kommunal udligning, men kan trods dette ikke støtte regeringens, Dansk Folkepartis og Det Radikale Venstres udspil.

Først og fremmest ønsker SF ikke at være en del af det del og hersk-spil, regeringen har spillet over for kommuner og amter de sidste 3-4 år: Først sagde man, at der ikke var behov for en kommunalreform, og så lavede man alligevel en. I den forbindelse fik man først spillet amterne af banen ved at love kommunerne en masse opgaver. Dernæst fik man spillet de små kommuner af banen ved at tvinge dem til umulige samarbejdsaftaler, så de de facto blev tvunget til sammenlægninger. Og nu har man så fået Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre med i en halvdårlig udligningsreform – en reform, der burde havde været på plads samtidig med kom-

munalreformen. Men hvad der er endnu værre, er, at reformen heller ikke tager ordentligt fat på ulighederne på det kommunale landkort!

I regeringens udspil til udligningsreform har man stirret sig blind på udligningen af selskabsskatten, således at man nu er kommet til primært at ramme de kommuner, der har ført en aktiv erhvervs- og arbejdsmarkedspolitik, og samtidig er de sociale kriterier og udligningsprocenterne langt fra vægтет nok.

Efter SF's opfattelse skal hovedfokus i en udligningsreform være de service-, indkomst- og vækstforskelle, som er i landet, således at kommuner med mange sociale udgifter og lav vækst får et langt kraftigere løft.

Den udligning, der nu er lægges op til, bringer os kun et lille stykke af vejen og rammer både skævt og indeholder mange tidsler. F.eks. er det fuldstændigt uacceptabelt, at man nu straffer kommuner med mange boligsociale udgifter.

Udligningsreformen indeholder også en hidtil uset detaljstyring på skatteområdet, men her skal SF blot henvise til betænkningens bidraget til L 195.

Enhedslistens medlem af udvalget kan ikke støtte lovforslaget.

Den længe ventede udligningsreform, som dette lovforslag er en del af, indeholder både gode og dårlige elementer.

De gode elementer er en mere ligelig fordeling af bloktilskuddet, som udgør ca. 8 pct. af netto-udgifterne i den kommunale sektor. Hvor bloktilskuddet fra staten før blev fordelt efter beskatningsgrundlag, så kommuner i Whiskybæltet nord for København fik flere penge pr. indbygger end udkantskommuner, vil fordelingen fremover ske ud fra indbyggertallet. Denne fordeling svarer bedre til udgiftsbehovet. Endnu bedre ville det være, om EL's forslag B 12 om 100 pct. refusion af kommunernes udgifter til overførselsindkomster (kontanthjælp, førtidspension, sygedagpenge m.m.) også blev indført.

Der er formentlig med ændringerne i de objektive socioøkonomiske kriterier og de vægte, hvormed de indgår i beregningen af tilskud og tilsvaret for de enkelte kommuner, også sket en mere retfærdig fordeling mellem kommunerne. Men systemet er desværre ikke blevet mere gennemskueligt, og systemets legitimitet beror således i høj grad på tilliden til en lille håndfuld an-

satte i ministeriet og deres edb-programmer. Det er et særskilt problem, og man må håbe på, at ministeriet snart får tid til at begrunde valget af kriterier og dokumentere, i hvilket omfang kriterierne opfanger de faktiske udgifter. Det er en skam, at det store arbejde i finansieringsudvalget, herunder udarbejdelse af betænkning 1437, i så ringe grad er blevet udnyttet til at begrunde de enkelte lovforslag.

I debatten om udligningsforliget har borgernes rådighedsbeløb stået centralt. EL er enig i, at det ikke er på de private udgifter, man skal måle en udligning mellem kommunerne, men partiet finder, at de spørgsmål, der er blevet rejst om høje boligudgifter, især blandt offentligt ansatte, i hovedstadsregionen i forhold til det øvrige Danmark, bør løses snarest muligt.

Centralt i debatten har også været, at udligningsreformen er koblet sammen med en begrænsning af kommunernes mulighed for skatteudskrivning. Det er klart, at når nogle kommuner både skal bidrage til andre kommuner og forringe deres kommunale service, skabes en aversion mod hele udligningssystemet. Det finder EL er synd, for det ødelægger den solidariske idé, som er udligningssystemets fornemste formål.

De dårligste elementer i udligningsreformforslagene finder EL dels som følge af kommunalreformen og dels i nye incitament for kommunerne. I det følgende skal for kortheds skyld blot fremhæves tre områder: sundhed, boligstøtte og sociale institutioner.

Kommunalreformen har indført en usolidarisk finansiering af sundhedsudgifter mellem kommunerne. Før kommunalreformen opkrævede amterne skat, og udligningen mellem amterne var på 85 pct. Med kommunalreformen fratages amterne udskrivningen af skat, således at man bryder med den kommunaløkonomiske grundsatning om, at der skal være sammenhæng mellem ansvar og kompetence. Sundhedssektoren vil efter 2006 forvaltningsmæssigt ligge under regionerne, som altså vil have kompetencen, men ansvaret for finansieringen vil i stort omfang ligge hos den enkelte kommune og i kontaktrådet mellem kommunerne i regionen.

Da der er meget stor forskel på borgernes sundhedstilstand og behov for sundhedsydelser, vil kommunerne blive belastet meget forskelligt efter indførelsen af kommunalreformen pr. 1. januar 2007.

De konkrete merudgifter til sundhedsområdet for de enkelte kommuner fremgår af svaret på spørgsmål 8 under L 207, forslag til lov om ændring af personskatteloven og andre skattelove. (Indførelse af et sundhedsbidrag, ændringer som led i den kommunale finansieringsreform m.v.). Tallene viser, at det især er de sædvanlige udkantkommuner med en stor andel af indbyggerne på overførselsindkomster, en »gammel« befolkningssammensætning og få indbyggere med længerevarende uddannelse, der har uforholdsmæssigt høje udgifter dels i forhold til beskatningsgrundlaget, dels pr. indbygger. Modsat vil skatteborgere i f.eks. Gentofte, Lyngby-Taarbæk, Furesø, Hørsholm og Rudersdal slippe langt billigere, fordi sundhedstilstanden i disse kommuner er bedre. Variationen går fra 1,1 pct. til 2,7 pct. af beskatningsgrundlaget.

Konsekvensen af kommunalreformen, uligheden i sundhed og denne udligningsreform er altså en usolidarisk finansiering af sundhedssektoren, som uvægerligt vil føre til ringere sundhedsydelser dér, hvor behovet er størst.

Kommunalreformen betød, at de sociale og de sundhedsmæssige institutioner, som før var placeret i amterne med solidarisk finansiering, for over 80 pct.s vedkommende er kommet under den kommune, hvori de fysisk er placeret. Kommunerne skal herefter købe pladser hos hinanden. Der er visse statslige tilskud til de ekstraordinært dyre behandlinger, men resultatet er samlet set, at borgernes behandling på specielle sociale institutioner langt overvejende bliver et anliggende for hjemkommunen. Det giver kommunerne et incitament til at spare på behandlingen og til at afvise tilflyttere med sociale og sundhedsmæssige behandlingsbehov.

Udligningsreformen bryder med den solidariske finansiering af boligstøtte i hovedstadsregionen. Formålet skulle angiveligt være at give kommunerne incitament til at nedbringe boligstøtten, men EL finder, at boligstøtten er et retskrav, som beboere i udlejningsejendomme, almene boliger og andelsboliger har og skal have. Det er således helt uacceptabelt at give kommunerne et incitament til at undlade at oplyse borgerne om deres ret og på anden måde vanskeliggøre tildeling af boligstøtte. Set i et fremtidsperspektiv vil kommunerne have incitament til at afvise byggeri af alt andet end ejerboliger. Det vil give et ensformigt boligmarked forbeholdt

velhavende indbyggere, helt i modsætning til EL's ønske om mangfoldighed og med fare for, at det bliver meget vanskeligt at tiltrække (lavtlønnede) kommunalt ansatte til hjemmehjælp, pasning af børn, undervisning af skoleelever m.m.

De konkrete økonomiske tab og gevinster for kommunerne i hovedstadsområdet fremgår af svar på spørgsmål 59 – alm. del i Kommunaludvalget. Her fremgår det, at kommuner med mange udlejningsboliger mister store tilskud, mens kommuner nord for København, som har undladt at bygge almene boliger, vinder på ændrin-

gen. F.eks. mister Københavns Kommune 230 mio. kr., mens Gentofte vinder 58 mio. kr.

Efter en samlet vurdering kan Enhedslisten ikke støtte udligningsreformen.

Siumut, Tjóðveldisflokkurin, Fólkaflokkurin og Inuit Ataqatigiit var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

Erling Bonnesen (V) Troels Christensen (V) Flemming Damgaard Larsen (V)

Leif Mikkelsen (V) Jens Vibjerg (V) Poul Nødgaard (DF) fmd. Kristian Thulesen Dahl (DF)

Christian Wedell-Neergaard (KF) nfmnd. Allan Niebuhr (KF) Pia Gjellerup (S) Ole Stavad (S)

Arne Toft (S) Magnus Heunicke (S) Margrethe Vestager (RV) Ole Glahn (RV)

Kristen Touborg (SF) Line Barfod (EL)

Siumut, Tjóðveldisflokkurin, Fólkaflokkurin og Inuit Ataqatigiit havde ikke medlemmer i udvalget.

Folketingets sammensætning

Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	52	Enhedslisten (EL)	6
Socialdemokratiet (S)	47	Siumut (SIU)	1
Dansk Folkeparti (DF)	24	Tjóðveldisflokkurin (TF)	1
Det Konservative Folkeparti (KF)	18	Fólkaflokkurin (FF)	1
Det Radikale Venstre (RV)	17	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	11		

Bilag 1**Oversigt over bilag vedrørende L 194**

Bilagsnr.	Titel
1	Høringsnotat, fra indenrigs- og sundhedsministeren
2	Høringssvar, fra indenrigs- og sundhedsministeren
3	Oversigt over spørgsmål, der er stillet i udvalget på alm. del
4	Svar på spørgsmål vedrørende udligningsaftalen, der er stillet i udvalget på alm. del, fra indenrigs- og sundhedsministeren
5	Kopi FIU alm. del – spm. 3-21 om udligningsaftalen, til indenrigs- og sundhedsministeren
6	Meddelelse om svarfrist for spørgsmål til ministeren
7	Henvendelse af 5/4-06 fra Det Kommunale Kartel
8	Kopi FIU alm. del – svar på spm. 3, 4, 12 og 13 om udligningsaftalen, fra indenrigs- og sundhedsministeren
9	Svar på spørgsmål, der er stillet i udvalget på alm. del, der vedrører udligningsaftalen, fra indenrigs- og sundhedsministeren
10	Kopi FIU alm. del – svar på spm. 14 om udligningsaftalen, fra indenrigs- og sundhedsministeren
11	Henvendelse af 24/4-06 fra Ballerup, Høje Taastrup, Køge og Ny Hillerød Kommuner
12	Henvendelse af 10/4-06 fra Ny Lejre Kommune
13	Tidsplan for udvalgets behandling af lovforslaget
14	Kopi FIU alm. del – svar på spm. 5, 6, 7 og 11 om udligningsaftalen, fra indenrigs- og sundhedsministeren
15	Svar på spørgsmål, der er stillet i udvalget på alm. del, der vedrører udligningsaftalen, fra indenrigs- og sundhedsministeren
16	Kopi FIU alm. del – svar på spm. 20 om udligningsaftalen, fra indenrigs- og sundhedsministeren
17	Materiale modtaget fra Ballerup, Høje Taastrup, Køge og Ny Hillerød Kommuner ved foretræde 4/5-06
18	Kopi FIU alm. del – svar på spm. 8 og 9 om udligningsaftalen, fra indenrigs- og sundhedsministeren
19	Henvendelse af 2/5-06 fra Sammenslutningen af Danske Småøer
20	1. udkast til betænkning
21	Henvendelse af 10/5-06 fra Ballerup, Høje Taastrup, Køge og Ny Hillerød Kommuner
22	Materiale modtaget fra Albertslund Kommune ved foretræde 11/5-06
23	Kopi FIU alm. del – svar på spm. 16 om udligningsaftalen, fra indenrigs- og sundhedsministeren
24	Kopi ØKU alm. del – svar på spm. 12 om udligningsaftalen, fra indenrigs- og sundhedsministeren
25	Henvendelse af 16/3-06 fra Vallensbæk Kommune
26	Underskriftindsamling fra borgere i bl.a. Allerød, Ballerup, Farum, Ishøj og Hillerød Kommuner imod udligningsreformen

Oversigt over spørgsmål og svar vedrørende L 194

Spm.nr.	Titel
1	Spm. om oversigt over tab, gevinster og differencen herimellem for kommuner i forbindelse med forslaget i regeringens velfærdsudspil om, at der skal ske bortfald af refusion af udgifter til unge under 30 år på kontanthjælp, til indenrigs- og sundhedsministeren, og ministerens svar herpå
2	Spm. om kommentar til henvendelse af 5/4-06 fra Det Kommunale Kartel, til indenrigs- og sundhedsministeren, og ministerens svar herpå
3	Spm. om, hvorfor der ikke i større grad er lagt vægt på udgiftsudligningen, til indenrigs- og sundhedsministeren, og ministerens svar herpå
4	Spm. om kommentar til henvendelse af 24/4-06 fra Ballerup, Høje Taastrup, Køge og Ny Hillerød Kommuner, til indenrigs- og sundhedsministeren, og ministerens svar herpå
5	Spm. om kommentar til henvendelse af 10/4-06 fra Ny Lejre Kommune, til indenrigs- og sundhedsministeren, og ministerens svar herpå
6	Spm. om oversigt over den maksimalt tilladte skattestigning for hver kommune, til indenrigs- og sundhedsministeren, og ministerens svar herpå
7	Spm. om, hvilke muligheder en kommune har for at dæmpe udgifterne til boligstøtte på en måde, der ikke vil flytte udgiften til en anden kommune, til indenrigs- og sundhedsministeren, og ministerens svar herpå
8	Spm. om opgørelse over, hvor meget en kommune vinder ved en borgers overgang fra kontanthjælp til arbejde, til indenrigs- og sundhedsministeren, og ministerens svar herpå
9	Spm. om eksempler på grundlag af hidtil gældende regler på livssituationer, hvor kommunen har en påvirkningsmulighed, og hvor udviklingen vil være et tab for kommunen, til indenrigs- og sundhedsministeren, og ministerens svar herpå
10	Spm. om kommentar til, at fire kommuner skal betale 34 pct. af hovedstadens øgede udligning på trods af, at de fire kommuner kun står for 10 pct. af hovedstadsområdets beskatningsgrundlag, til indenrigs- og sundhedsministeren, og ministerens svar herpå
11	Spm. om kommentar til, at fire kommuner skal betale 1,17 pct. af beskatningsniveauet i øget udligning, når de fire rigeste hovedstadskommuner kun skal betale 0,44 pct. i øget udligning, til indenrigs- og sundhedsministeren, og ministerens svar herpå
12	Spm. om kommentar til materiale modtaget af Ballerup, Høje Taastrup, Køge og Ny Hillerød Kommuner ved foretræde 4/5-06, til indenrigs- og sundhedsministeren, og ministerens svar herpå
13	Spm. om opfølgning på besvarelse af spørgsmål om ejendomsværdierne, til indenrigs- og sundhedsministeren, og ministerens svar herpå
14	Spm. om opfølgning på besvarelse af spørgsmål om den foreslåede reguleringsmekanisme, til indenrigs- og sundhedsministeren, og ministerens svar herpå
15	Spm. om beskatningsgrundlaget i hovedstadsområdet, til indenrigs- og sundhedsministeren, og ministerens svar herpå
16	Spm., om kommunerne i hovedstadsområdet vil være omfattet af loftet for overudligning, til indenrigs- og sundhedsministeren, og ministerens svar herpå
17	Spm., om en kommune i hovedstadsområdet vil skulle betale mere i udligning, hvis dens egen indkomst er uforandret fra 2009 til 2010, til indenrigs- og sundhedsministeren, og ministerens svar herpå
18	Spm., om der ved beregningen af udligningsloftet skal foretages en opgørelse i faste eller i løbende priser, til indenrigs- og sundhedsministeren, og ministerens svar herpå

Spm.nr.	Titel
19	Spm. om kommentar til henvendelse af 2/5-06 fra S sammenslutningen ad Danske Småøer, til indenrigs- og sundhedsministeren, og ministerens svar herpå
20	Spm. om kommentar til henvendelse af 10/5-06 fra Ballerup, Høje Taastrup, Køge og Ny Hillerød Kommuner, til indenrigs- og sundhedsministeren, og ministerens svar herpå
21	Spm., om ministeren vil sikre compensation til de kommuner, hvor visse indbyggere ikke er skattepligtige, men alligevel er berettiget til at få kommunale serviceydelser, til indenrigs- og sundhedsministeren, og ministerens svar herpå
22	Spm., om ministeren kan garantere, at udligningsreformen for Ballerup Kommune ikke får konsekvenser på undervisningsområdet, til indenrigs- og sundhedsministeren, og ministerens svar herpå
23	Spm. om konsekvenserne af udligningsreformen for Ballerup Kommune på institutionsområdet, til indenrigs- og sundhedsministeren, og ministerens svar herpå
24	Spm. om konsekvenserne af udligningsreformen for Ballerup Kommune på ældreområdet, til indenrigs- og sundhedsministeren, og ministerens svar herpå
25	Spm. om konsekvenserne af udligningsreformen for Ballerup Kommune på kultur- og fritidsområdet, til indenrigs- og sundhedsministeren, og ministerens svar herpå
26	Spm. om konsekvenserne af udligningsreformen for hovedstadsområdet på boligområdet, til indenrigs- og sundhedsministeren, og ministerens svar herpå